

't Spitsgattertje

Uitgave van de Midgetclub (opgericht: 7 oktober 1977).

't *Spitsgattertje* is de officiële spreekbuis voor liefhebbers en/of bezitters van een zeiljacht van het Oostzeejolttype Midget.

Dit clubblad wordt viermaal per jaar uitgegeven en wel in de maanden maart, juni, oktober en december (o.o.v.) en komt ook op de website (<http://www.midgetclub.nl/>).

Contact website: midgetclub.website@gmail.com

Oplage:	ca. 170 stuks
Inzending van kopij:	ca. 3 weken voor verschijning
Adverteren op website:	voor iedereen mogelijk, vraag om informatie
Contributie:	€ 20,-- (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50)
Contributie buitenland:	€ 25,-- (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50).

Algehele organisatie en secretariaat:

e-mail: info@midgetclub.nl

Corry & Dirk Broeckman

Adres: Boeier 02-57, 8242 CE Lelystad. Tel.: 032-024 76 68

Redactie Spitsgattertje:

e-mail: redactie@midgetclub.nl

Thécla van Geelen & Jos Ouwehand

Adres: Dorpsstraat 159, 1534 NH Oostknollendam. Tel.: 075-642 38 81

Drukwerk: Zaansprint, Wormerveer

Bankinformatie:

IBAN: NL64 INGB 0006 5008 75

BIC: INGBNL2A

t.n.v. Stichting Midgetclub, Boeier 257, 8242 CE Lelystad

Bijeenkomsten worden altijd op een zaterdagmiddag gehouden in:

Ontmoetingscentrum 'Het Kraaiennest'

Kortenhoefsedijk 145

1241 LX Kortenhoef. Tel.: 035-656 23 44

Aanvang van alle middagen is 13.30 uur.

Omslagfoto: Midgetreünie 2015 in Stavoren

Achterkaft: Traditioneel Deens zeilscheepje in de Svendborgsund (T. Boersma)

Inhoudsopgave

blz. 1	Colofon
blz. 2	Inhoudsopgave en programma 2016
blz. 3	Voorjaarsbijeenkomst 2016
blz. 4	Geen e-mail ontvangen?
blz. 4	Midgetreünie 2016: 'De ronde van Goeree-Overflakkee'
blz. 5	Studium Generale Vaarplezier
blz. 6	Met 4.70 meter door de Deense wateren (deel 1)
blz. 16	Beide cuberdons zuidwaards gericht
blz. 26	Aangeboden/gevraagd

Programma 2016

Zaterdag 23 januari: lezing 'Vaarpraktijk' door Ted Jansen, zie aankondiging in deze editie.

Zaterdag 27 februari: 't Spitsgattertje' 156, 40^e jaargang komt uit.

Zaterdag 12 maart: Voorjaarsbijeenkomst Midgetclub.

Onze clubleden Lianne van der Hoff en Ton Vermaas geven een voordracht over de Grote Driehoek Noordzee waaraan zij in juni 2015 deelnamen met de Midget 26. De reüniecommissie 2016 blikkt vooruit op de 39^e 'natte' Midgetreünie.

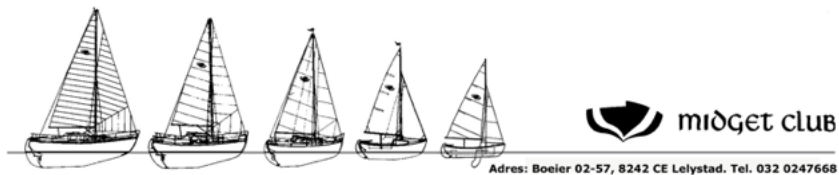
Zaterdag 4 juni: 't Spitsgattertje' 157, 40^e jaargang komt uit.

Maandag 1 augustus t/m vrijdag 5 augustus: 39^e 'natte' Midgetreünie, met als thema 'De ronde van Goeree-Overflakkee'.

Zaterdag 15 oktober: 't Spitsgattertje' 158, 40^e jaargang komt uit.

Zaterdag 5 november: Najaarsbijeenkomst Midgetclub, aandacht voor 40 jaar Midgetclub. Verder een terugblik op de afgelopen 39^e 'natte' Midgetreünie rond het eiland Goeree-Overflakkee.

Zaterdag 10 december: 't Spitsgattertje' 159, 40^e jaargang komt uit.

Voorjaarsbijeenkomst Midgetclub

Op 12 maart aanstaande organiseren we weer de jaarlijkse voorjaarsbijeenkomst in ontmoetingscentrum Het Kraaiennest te Kortenhoef.

Onze clubleden Lianne van der Hoff en Ton Vermaas geven een voordracht over de Grote Driehoek Noordzee, waaraan zij in juni 2015 deelnamen met de Midget 26 'Razzle Dazzle'. Deze tocht, georganiseerd door de Nederlandsche Vereeniging van Kustzeilers, is een tweejaarlijkse prestatietocht die op de noordelijke Noordzee wordt gezeild.

Tim Klaasen van EOC Scheepsverzekeringen geeft een presentatie over het verzekeren van zeiljachten. En we sluiten af met een vooruitblik door de reüniecommissie 2016 over de 39^e 'natte' Midgetclubreünie 'De ronde van Goeree-Overflakkee'.

Als er Midgetclubleden zijn die nu al vragen hebben over scheepsverzekeringen, kunnen zij deze vragen opsturen naar info@midgetclub.nl, zodat Tim deze kan opnemen in zijn presentatie.

Het adres van ontmoetingscentrum Het Kraaiennest is:
Kortenhoefsedijk 145
1241 LX Kortenhoef
T.: 035-65.62.344
Aanvang 13:30 uur.

Geen e-mail ontvangen?

Ontvangt u wel eens *e-mail* berichten van ons ?

Néé ?

Maar u wilt ze wél ontvangen ?

Stuur ons dan een mailtje
met uw naam én e-mail adres!

Ons *e-mail* adres is:

info@midgetclub.nl

en wij zorgen ervoor !

Midgetreünie 2016

De natte reünie van 2016 wordt gehouden in het zuidelijke deel van Nederland. Dit jaar zal er een rondje gevaren worden om het eiland Goeree-Overflakkee. De Tocht begint op het mooie zoutwatermeer de Grevelingen alwaar we twee dagen zullen vertoeven. Via de sluis bij Bruinisse en de Krammersluizen verlaten we het zoute water en verblijven we een dag op het Volkerak. Op donderdag zal er een haven op het Hollands Diep worden aangedaan om op vrijdag te eindigen op het Haringvliet alwaar we zullen we afsluiten in de jachthaven van Hellevoetsluis. We hopen op een grote opkomst.

Bij dit Spitsgattertje vindt u het aanmeldingsformulier.

Peter, Lia, Maurice en Nina

Studium Generale Vaarplezier

Op zaterdag 23 januari jl. reden de bemanning van de Bollerick en ondergetekende naar Kortenhoef voor de aangekondigde cursus 'Niet langer hard praten tegen elkaar in de sluis'. De cursusleider had het probleem voor zichzelf al jaren geleden opgelost door alle vaarhandelingen alleen te gaan uitvoeren en zijn vrouw tijdens potentieel schreeuwgevoelige situaties in de kajuit op te sluiten. Voor de overige watersporters die in teamverband sluiswanden aandoen en ligboxen met stormachtige zijwind invaren had Ted Jansen echter op onderhoudende wijze een schier onuitputtelijke reeks nuttige tips en inzichten op stapel staan. Zo kan ik niet wachten tot het moment dat ik onze boot ga proberen op de geschetste manier in mijn eentje, met harde wind, achteruit een box uit te varen. De voordracht heeft beslist wat bij me los gemaakt. ("Ja, een paalsteekje" zult u wellicht denken).

Ook was er veel aandacht voor het welbevinden van de overige opvarende(n). Als voorbeeld: "houd het kompas op 320 graden" is voor elke stuurman of -vrouw een onmogelijke opdracht. Die nauwkeurigheid is niet haalbaar. Het verzoek om tussen de 315 en 325 graden te sturen is veel reëler en je vermijdt daarmee een gevoel van falen. Het duidelijk aangeven van wat je van plan bent of verwacht wat staat te gebeuren neemt onzekerheid weg bij de ander en draagt zo bij aan het vaarplezier. De gieter van de heer Jansen bleef ons verder besproeien met gemakkelijke en nuttige wetenswaardigheden over de algemene veiligheid aan boord en voor de keuze van de vaarroute met het oog op het verloop van een laag drukgebied of zeewind. Als de bemanning van de Symbiose niet had ingegrepen zouden we er nu nog steeds zitten.

Ben verwacht verenigingsvlag met clubvlag

Eén ezelsbruggetje wil ik u, ter illustratie van deze rijke middag, niet onthouden: hoe koppel je *rechts-links* op het water bij vaartekens als: *groen en rood* licht, *dicht en open* staak in vaarwater, *stuurboord - bakboord*, *scherpe en stompe* ton in vaarwater? Rechts heeft meer letters dan links en dat geldt ook voor alle genoemde vaartekens!

Ted Jansen, bedankt voor het delen van uw kennis en enthousiasme.

Jos Ouwehand ('Broedsje')

Met 4.70 meter door de Deense wateren - Hoe klein kun je gaan?

(Deel 1)

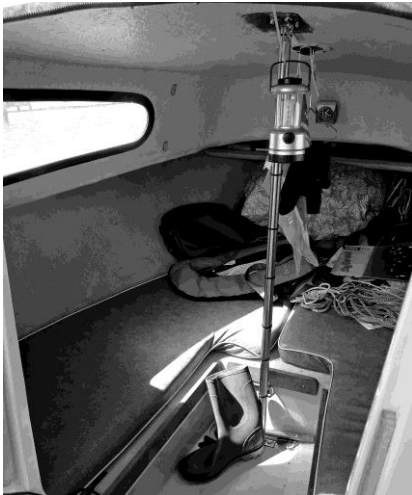
In het vorige Spitsgattertje konden wij al kennismaken met Tjeerd Boersma en zijn Midget 'Kleinkapitalist' en hebben wij al kunnen lezen over de voorliefde voor Denemarken. Hoewel sommige gedeelten van het hierna volgende reisverhaal u bekend zullen voorkomen, hebben wij toch gemeend om het over te nemen zoals het ons is aangeleverd. (Redactie)

Mijn eerste jaren op het water bracht ik met mijn ouders en mijn broer door in een open bootje van zes meter lang, voorzien van een buiskap en voor de nacht van een dektentje. Inventaris: twee primussen, pannen, borden, bestek en een afwasteiltje, de keuken, een emmer, de badkamer, en twee mandflessen, de watertank, en verder luchtbedden, lakens, dekens en kussens. De standaard inventaris van een plassenboot anno jaren '50. We woonden in Amsterdam, de boot lag in Aalsmeer, waar we naartoe fietsten en ieder weekeinde zeilden we op de Westeinder, de Braassem of de Kaag, weer of geen weer. In de vakantietijd voeren mijn vader en mijn oudere broer de boot naar De Ruyterkade langs het IJ in Amsterdam. Daar werd-ie op de Lemmerboot gehesen voor twee heerlijke vakantieweken in Friesland. Zouden we ons op het water nog steeds op deze wijze kunnen amuseren, vroeg ik me wel eens af. Dat is niet zo gemakkelijk uit te vinden. De tijd kleurt onze herinneringen steeds zoeter en voor sommige vormen van eenvoud is in deze tijd geen plaats meer: ziet U zichzelf onder zeil een brug of sluis nemen? Een paar jaar geleden ben ik eens met een Noors vissersscheepje met alleen zeil en riemen door de Oranjesluizen geschut. Ik zal het commentaar van de sluiswachter door de versterkingsinstallatie niet herhalen.

Zou je nog iets van de watersportbeleving van der jaren '50 terug kunnen halen. En waar zou je dat moeten doen? Vorig jaar voer ik even over de Westeinderplas en over de Ringvaart. Wat me uit mijn jeugd bijstond was de stilte als we op zondagmorgen vanuit de jachthaven naar de Grote Poel zeilden. Af en toe tufte er een kweker langs, op zijn zondags in zijn werkbootje, voorzien van een Archimedes buitenboordmotor. En nu: drukte overal om je heen, van polyvalken met rubber neuzen tot aan luxueuze zeil- en motorjachten, geschikt voor oceaanreizen, met daar omheen sloepen met enorme vlaggen achterop, de zeskoppige bemanning rondom de flessen gekoelde rosé geschaard en grommende diesels. En dat alles omringd door een massieve hoeveelheid horeca, liefst rechtstreeks aan of op het water. Er deed zich een gelegenheid voor om zelf eens opnieuw op zoek te gaan naar de

eenvoud. Vijfendertig jaar geleden kregen onze kinderen, toen rond de 14, van de gezamenlijke grootouders een kajuitbootje, een Midget 15', 4.70 meter lang, 1.80 meter breed. Een prachtig scheepje met mooie ronde lijnen, oorspronkelijk ontworpen voor de kustvisserij. Het kan dus wel een beetje open water verdragen. De oudste zoon vond een echte kajuitboot eigenlijk nogal 'poenig', maar ja, deze was maar heel klein. Zo werd de naam geboren: 'Kleinkapitalist'. Ze hebben er jarenlang heel intensief mee gevaren, op het IJsselmeer, in Friesland. Maar nu zeilen ze in grotere boten en stond de Midget alweer meer dan tien jaar onder een oud dekzeil. Toen we vorig jaar naar een huis met wat meer

buitenruimte verhuisden, hebben we het bootje naast ons huis gezet om het een opknapbeurt te geven. Vervolgens was het de vraag wat je nu zou kunnen verstaan als eenvoudig. Mijn ouders bevoeren destijds de Hollandse plassen. Daarvoor heb je niet eens een kompas nodig. Zo'n Midget is voor open water ontworpen. Je moet vanaf andere schepen gezien kunnen worden als het eens wat later wordt en je moet kunnen navigeren. Zeekaarten zijn niet te hanteren als je geen plat vlak hebt ter grootte van de kaart om er een

'Schoon schip' in 'Kleinkapitalist'

parallellinaal op te leggen. Met andere woorden: er was een elektrische installatie nodig om navigatieverlichting en een GPS/kaartplotter te kunnen gebruiken. Die werd in een kistje ingebouwd dat onder een van de kuipbankjes kon worden geschoven. Voor een klein beetje veiligheid werd een handy marifoon toegevoegd. Voor het overige werd de inventaris die mijn ouders destijds hadden gekopieerd: twee primussen, bestek, bordjes, pannetjes, waterketel, afwasbakje (gecombineerd met

slabak), enkele plastic jerrycans voor water en brandstof, een kratje voor wat levensmiddelen, slaapzak en kussen. En wat reservekleding natuurlijk. Een Midget 15' heeft geen betimmering. Voor kastjes o.i.d. is geen plaats. In de punt is een plateautje van een halve vierkante meter voor wat huishoudelijke spullen en onder de kuipbankjes zijn wat lastig bereikbare ruimtes. Wat daar niet in past, komt ergens op de twee bankjes aan weerszijden in de kajuit terecht.

De Midget is een echte S-spant met een geballaste kiel van voor tot achter. Dat maakt o.a. het bootje geschikt voor open water. Omdat de kiel slechts een halve meter diep steekt kan het bootje op een rollentrailer worden vervoerd en op een helling vanaf de trailer te water worden gelaten.

Het vaargebied tenslotte. Ik ben nu eenmaal verslingerd aan Denemarken. Natuurlijk heb je ook daar de modernste marina's, maar juist Denemarken, met zijn vele open en half open wateren, fjorden en zijn honderden grote en kleine eilanden, heeft ook een enorme verscheidenheid aan kleine haventjes met een eigen kleur en een grote authenticiteit. Ook in Denemarken is de watersport zeer populair, nog afgezien van de vele buitenlandse gasten die er rondvaren, maar de massa wordt over veel meer gebieden en plekken verdeeld, waardoor het er relatief rustig blijft. In de Yachthavn Augustenborg, niet zover van de Deens-Duitse grens (tussen Sleeswijk-Holstein en Jutland), was een plekje beschikbaar en zo heb ik het bootje in het vroege voorjaar achter de auto naar Denemarken vervoerd. Van tijd tot tijd hoop ik er één à twee weken te kunnen gaan zeilen.

Woensdag 27 mei: zoek naar de route

Op de scooter naar Augustenborg. Vertrek om half acht 's morgens. Droog en zonnig weer. Met een extra tas op de passagiersplaats kan alle bagage gemakkelijk mee. Zoveel kun je toch niet kwijt in zo'n klein bootje. Wanneer je bij Wischhafen-Glückstadt met een veer de Elbe oversteekt is de rit 80 kilometer

korter en heb je meteen een aangename rustpauze. Op de scooter heb ik echter geen navigatiesysteem. Ik heb op Google een route gevonden en die uitgeprint. Zolang ik de Autobahn volg is het geen probleem. Maar de laatste 150 kilometer voor Wischhagen moet ik over de Landstraße. Op een stuk waar je om de twee kilometer af moet slaan raak ik het spoor bijster. Met een flinke vertraging beland ik bij Bremerhaven weer op de juiste route. Toch maar een navigatiesysteem op de scooter monteren. Met de auto moet je bij de veerpont soms wachten. Er kan een flinke file vrachtwagens voor je zijn. Met de scooter kun je die file passeren een voorop gaan staan. Met een half uurtje ben ik aan de overkant van de Elbe. Vandaar is het nog 180 kilometer naar Augustenborg Yachthavn, waar de 'Kleinkapitalist' op me wacht.

De jachthaven wordt bevolkt door een internationaal gezelschap, naast Denen veel Duitsers, maar ook Nederlanders en Engelsen. Na een uurtje heeft iedereen gehoord dat ik per scooter ben gekomen: hoe hard kan-ie en hoelang houdt je het vol om op zo'n ding te zitten? Voor mijn bootje is ook altijd veel belangstelling: de meeste jachten variëren tussen de 10 en 12 meter en men staat iedere keer weer verbaasd hoe je op een bootje van 4.70 meter kunt bivakkeren. Als ik uit Nederland arriveer of terugkeer van een zeiltochtje is er op steiger B, waar mijn ligplaats is, veel heen en weer geloop.

Donderdag 28 mei: aan de grond

Na koffie, ontbijt en boodschappen is het vertrektijd. Het is zonnig weer, maar er staat een flinke westenwind, een dikke vijf. Ik motor het gat uit dat de haven met de fjord verbindt en zet zeil: gereefd grootzeil en stagfok. Augustenborg ligt op het eiland Als. De fjord die het eiland van het Deense vasteland scheidt, draait naar het westen. Op de kop van de fjord ligt een aardig haventje, Dyvig. Dat is pal in de wind; laveren dus in de ondiepe fjord. Nu steekt de 'Kleinkapitalist' maar vijftig centimeter, maar buiten de vaargeul staan geen tonnen en eenmaal zet ik te ver door: aan de

grond! Het buitenboordmotortje is maar 2 pk, een pikhaak is te kort om de boot los te duwen dus zit er maar één ding op: kleding uit en te water. Dan komt de boot gemakkelijk los; de wind hield zich gelukkig op dat moment even in.

Een half uurtje later zet de wind door naar zeven. Ik heb geen zin in een paar uur hakken, laat Dyvig links liggen en sla een aftakking van de fjord in, naar Sonderborg. Op deze smalle zijarm, met aan weerszijden hoog geboomte, is alles weer rustig; met een bakstagwindje ben ik er in anderhalf uur. In Sonderburg lig je aan een schilderachtige havenkade, met smalle hoge huizen in alle kleuren. De kade is echter verbreed met een houten flaneerzone langs de afgemeerde schepen, die op steigerpalen is gelegd. Eronder is het een enorm geklots van het water dat tegen de oude stenen kademuur op slaat. Het afmeren hier vereist precisie: met een dubbele spring moet ik de boot zo op zijn plaats weten te houden dat een stootwil precies op zijn plaats tegen de ene uitstekende dukdalf blijft zitten, terwijl er een flinke deining door de haven loopt. Op zo'n licht klein bootje vereist dat wat meer aandacht dan op een groter jacht met overal gelegenheid om stootwillen vast te zetten.

Veel gewone dingen duren op zo'n klein bootje relatief lang. Wat je ook wilt doen, voor alles moeten eerst de benodigde attributen uit hun bergplaats tevoorschijn gehaald te worden. Het is tijd om aan het diner te denken: het blik met de opvouwbare primus, de tas met levensmiddelen, de bestekdoos en de pannen, borden en afwasbak moeten eerst bij elkaar worden gezocht. Dat vergt enig gekruip door het minikajuitje. Ik heb twee van die primussen, meestal gebruik ik er maar een in combinatie met een slaapzak, om dingen warm te houden. Primus en pannen staan op de kuipvloer. Vanaf een van de bankjes bij de kajuitingang kan ik alles bedienen. Bij het kleine alleswinkeltje in Augustenborg kon ik slechts gehakt, pasta en een blik tomaten krijgen. Kruiden en knoflook waren er niet. Met een stukje kaas in de saus gesmolten krijgt dit toch nog een enigszins Italiaans karakter.

Vrijdag 29 mei: een prachtige tocht naar Svendborg

Zeilschip dat de haven van Svendborg passeert

Om half acht 's morgens staat er al weer iemand op de havenkade nieuwsgierig naar mijn bootje te kijken. „Ah... 'Kleinkapitalist'... das ist gut! Die Großkapitalisten bringen die Welt nur zum Untergang.“ Ik ben meteen weer helemaal wakker. De naam van mijn bootje trekt veel aandacht. Tijd voor koffie, brood en even naar de burens. Hebben die soms een weerbericht gehoord? Jawel, zuidwest drie tot vier met af en toe wat regen. Om kwart over tien vaar ik af met een vol grootzeil en de genua. De weersvoorspelling was wat optimistisch: de werkelijkheid dient zich aan met vier tot vijf en af en toe wat windbuitjes van tegen de zes. Maar richting Svendborg, waar ik naartoe wil, is het allemaal bezeild. Het is een prachtige tocht, zo rond de hoge kust van het schiereiland Als en vervolgens langs de eilanden Aero en

Avernakø naar de Svendborgsund. Het is zo'n dertig mijl varen. Een Midget 15' is, wanneer je niet tegen flinke golfslag in hoeft te hakken, een redelijk vlot bootje en ik slaag erin om 4 à 4,5 knoop te halen, in de vlagen zelfs een dikke 5 knoop. De Alte Schwede, een 10 meter lange Béneteau, die in Augustenborg in de box aan de overkant van de steiger ligt, lukt het maar ternauwernood om me in te halen. Nu staat er tussen de eilanden aan de zuidkust van Funen weinig water, soms maar een à anderhalve meter. Dan durf ik met mijn halve meter diepgang hier en daar wel een stukje af te steken. De laatste twee uur moeten in de druilerige regen worden afgelegd. In een bootje als dit moet je een zeilpak aantrekken bij het minste vermoeden van regen of buiswater. Als de regen komt is het al te laat: een teveel aan natte spullen maakt de kleine wereld van mijn bootje snel onleefbaar. Om zeven uur lig ik in de peperdure jachthaven van Svendborg, overigens wel met een hele reeks brandschone badkamers voor de bezoekers en in de gastenruimte ook twee computers. Met de grote boot maal ik niet om dat soort comfort, maar nu is het een uitje. Met een klik van de vorige dag is het diner relatief snel gereed. Met een glaasje wijn erbij gaat dat er prima in, maar na zo'n dag in een beweeglijk bootje in de buitenlucht vallen mijn ogen al dicht. Ik slaap dan ook als een blok. Tot drie uur althans. Dan word ik wakker van een enorme herrie om me heen. Er woedt een flinke storm. Ik ben vergeten één val vast te zetten. Maar het geklepper tegen de mast is niet het enige dat me wekt; er meren drie jachten aan mijn steiger af met veel onderling geschreeuw, motorgeweld, klapperende zeilen die nog niet zijn afgebonden en een hoog gefluit van de wind door de tuigage. Ik werk me weer in mijn kooi. Met een staander onder de mast midden in het kajuitje vergt dat een gymnastische oefening.

Zaterdag 30 mei: barre weersvoorspellingen

Het plan was om de Grote Belt over te steken naar het eiland Omö. Maar wanneer ik op de computer het Deense meteorologisch instituut DMI raadpleeg besluit ik om een dagje te

blijven liggen. Zonnig weer, maar een dikke zeven aan westenwind. En in de vooruitzichten blijft het nog geruime tijd winderig vanuit die richting. Ik had deze tocht eigenlijk naar Mön gewild, een prachtig eiland, maar vanaf Omö nog een zestig mijl verder naar het Oosten. Het vooruitzicht om honderdtien mijl terug te laveren met een dikke wind doet me van mijn plannen afzien; over anderhalve week moet ik weer thuis zijn. Langs de zuidkust van Funen liggen een aantal mooie eilanden, die ik nog niet allemaal gezien heb. Dat gaat er nu wellicht van komen.

In de enorme supermarkt vlakbij de haven vul ik mijn voorraad kruiderijen en andere smaakmakers aan. Ook vind ik er een oplossing voor een ander probleem. De 'Kleinkapitalist' is uitgerust met een bun voor een buitenboordmotor. De tweetaktbuitenboordmotoren van omstreeks 1970, toen het bootje gebouwd werd, waren echter een stuk kleiner dan de huidige viertakten. De enige passende moderne motor die ik heb kunnen vinden is de viertakt luchtgekoelde Honda 2.2 pk. Maar om die van brandstof te kunnen voorzien moest de tank eruit worden genomen en achterop de motor worden gezet. Met een trechter kom je er op ruw water lastig bij en gaat er veel benzine overheen. Bij de supermarkt vind ik een soort voorraadflesjes van extra stevige kunststof waarmee ik de brandstof zonder morsen in de motor kan gieten. Niet meer dan een halve liter weliswaar, maar daarmee is de tank al bijna vol.

Svendborg heeft een mooie binnenstad: veel kronkelige straatjes met bebouwing die soms tot de middeleeuwen teruggaat. Het lijkt wel of hier nooit iets gesloopt wordt. De stad is tegen een heuvel opgebouwd. De hoogteverschillen benadrukken het grillige stratenpatroon, je bent voortdurend aan het stijgen en dalen. Langs de havens hebben architectuurstudenten overal kleine maritieme paviljoens gebouwd, waarin oude, niet meer te restaureren bootjes verwerkt zijn. Soms zit men in zo'n paviljoen in een bootje, soms worden ze als overkapping gebruikt. Veel Denen zitten er hun biertje te drinken, met uitzicht over de haven. In de museumhaven kan ik uren rondkijken: hier liggen de

Veel aan de Midget verwante vormen in museumhaven Svendborg

traditionele zeilschepen en -scheepjes. Van groot tot klein zijn het allemaal de ronde Scandinavische scheepstypen met een spitsgat en een sterk geveegd achterschip. Net als mijn bootje trouwens, maar dat is dan ook een Deens ontwerp. Hier in de haven zijn ze echter allemaal nog van hout. Voor de liefhebber van traditionele scheepstypen is het hier een snoepwinkel. Terug in mijn bootje zit ik net aan een biertje als er geklopt wordt. Een Deen van een jaar of vijftig is stomverbaasd om een 'Lynaesjolle' onder Nederlandse vlag te zien. Zijn vader had precies zo'n bootje. Ik leg hem uit dat ze ook in Nederland en Canada gebouwd werden en dat er over de hele wereld zo'n 750 rondvaren. Met enige weemoed neemt hij afscheid. Zijn vaders prachtige bootje is verkocht en hij heeft het nooit meer teruggezien. *[Wordt vervolgd... - red.]*

Tjeerd Boersma

Beide cuberdons zuidwaards gericht

Hier in de ingewanden van station Antwerpen Centraal werken de geluiden en drukte van alle mensen als zwaartekracht op mij in. De beoogde trein naar Amsterdam vertrekt pas over meer dan 50 minuten en dat laatste inzicht stelt zodanig teleur dat een krachtterm over mijn lippen tuimelt. Ik ben weer terug op deze plek, ook letterlijk diep in de Aarde.

De Belgische stationsarchitecten hebben zich tot het uiterste ingespannen om de omgeving waar dagelijks vele reizigers op hun vervoer wachten zo onaangenaam mogelijk te maken. Gek genoeg bestaat reizen met het openbaar vervoer voor het grootste deel uit wachten en de vraag knaagt waarom we de omgeving waarin dat plaatsvindt niet zo ontwerpen dat we het juist jammer vinden wanneer de bus of trein uiteindelijk arriveert? Gelukkig biedt het meegenomen boek over het leven van Jacoba van Beieren een uitvlucht; bij het openslaan wordt ik teruggezogen naar de 15^e eeuw en de grauwe tunnel, waar ik op mijn aansluiting wacht, verandert in een kerker van het kasteel bij Gouda.

De afgelopen 6 oktoberdagen heb ik gezeild op een 'Koggeschip', de 26-voeter de *Grote Beer*, en in dit Antwerpse getier besef ik in welk heerlijk rustig decor zich dat heeft voltrokken. De vrijheid, eenzaamheid en stilte van deze herfsttocht staan haaks op het laveren in deze heksenketel. Het was voor mij een nieuwe ervaring. Dat was ook de voornaamste reden om te reageren toen we als samenstellers van het *Spitsgattertje* een mailtje vanuit Vlaanderen ontvingen waarin de nieuwe 26'-eigenaar Steven Ricourt in augustus vroeg om hulp bij het overvaren van zijn boot van Heeg naar Oostende. De nieuwsgierigheid om te ondervinden hoe het is om die zeilreis in de herfst te maken was sterker dan de reserve om met een volstrekt onbekende in zee te gaan. Bijna geheel onbevangen besloot ik het avontuur aan te gaan, met slechts één voornemen: om het niet koud te zullen krijgen.

Vrijdag 16 oktober 2015

Na wat heen en weer gemail en ge-sms in de afgelopen weken sta ik op de steiger van Maartensgat te Dordrecht en tik even na 13.00 uur tegen de witte romp om mijn aankomst kenbaar te maken. De *Grote Beer* lijkt verlaten maar na wat gestommel breekt het luik open en twee onbekende mannen begroeten mij. Het is de voormalige eigenaar Hans en de nieuwe eigenaar Steven die de boot inmiddels van Heeg naar Dordrecht hebben gevaren en als een van de eersten weer gebruik hebben kunnen maken van de staande mastroute omdat zopas de stremming te Alphen aan de Rijn is opgeheven.

De eerste indruk staat op groen. Mijn gevoel zegt me dat het wel goed zit en innerlijk opgelucht stap ik de kuip in. Baasjes en honden lijken, naar men zegt, op elkaar en ik vermoed dat dat alles te maken heeft met de eerste indruk. Als je eerst naar de hond kijkt zie bepaalde vormen en kenmerken. Vervolgens wend je met die referenties je blik naar het baasje en dan zullen je hersenen ongetwijfeld wel wat overeenkomsten menen te herkennen. Wellicht wordt de eerste indruk bij voorkeur bevestigd door de selectieve waarnemingen daaropvolgend.

Na een korte kennismaking is het tijd voor Hans om de biezen te pakken en ik sta stil bij het memorabele moment dat staat te gebeuren: voor het laatst van de boot stappen. 12 jaar geleden was er voor Hans de eerste stap en vandaag is het de laatste keer om over de reling klimmen en vanaf de steiger de boot definitief achter te laten. Ouder worden is afscheid nemen.

Nadat Hans de tros met zijn *Grote Beer* definitief heeft losgegooid zitten Steven en ik voor het eerst rond de tafel in de kajuit. Samen met een 600 Watt hete luchtblazertje doen we ons best het binnenklimaat aangenaam te houden. De boot oogt na een week zeilen in weer en wind en nacht en ontij rommelig. Steven wil de boel opruimen en later een kant-en-klaar maaltijd nuttigen. Om elkaar niet in de weg te lopen en de kant-en-klaar maaltijd te vermijden stel ik voor in de stad boodschappen te gaan doen en vanavond te koken.

Terwijl ik over de markt slenter maak ik de eerste balans op met

het oog op een avontuur over zee. De boot oogt verzorgd en Steven is vriendelijk en niet eigenwijs maar ook een beetje van de hak op de tak. Een getuige à charge daarbij is de tijd aan boord, er is geen tijd! Zowel Steven als ik hebben geen horloge en de scheepsklok werkt niet. Met het getijdewater voor de boeg is dat niet verstandig. Als ik terugkom is Steven in zijn eerste voornemen grotendeels geslaagd en bij een pot thee verdiept zich de wederzijdse zoektocht naar het type hout waaruit wij gesneden zijn.

Na de ravioli met wokgroente buigen we ons over het te varen vervolgtraject. Tot mijn geruststelling zie ik dat Steven op dit gebied zorgvuldig te werk gaat en inderdaad ruimschoots is voorzien van de toegezegde benodigde vaarkaarten, getijdengids en almanakken. Met het weerbericht in de hand stellen we vast dat we via de Oosterschelde, Noordzee en Vlissingen naar Blankenberge zullen varen. Deze gezamenlijke oefeningen leerde dat we beiden een klein beetje weten waar we het over hebben en dat stelt vertrouwen in elkaar.

Een rondje over het dek volgt en het blijkt dat de masttop behoorlijk naar bakboord overhelt. Ook staan de babystagen te slap. Als de witte kunststof kokers van de stagspanners zijn afgeschoven openbaart zich een micro moerascultuur welke zich rond de verstaging en stagspanners heeft ontwikkeld. Op onze eigen boot is dit deel van de tuigage zichtbaar en blijft door wind en regen schoon. De kunststof 'bescherming' onttrok de blootgelegde biotoop aan het oog. We maken de boel schoon en trekken het geheel weer in het gareel. Samen klussen is voor mannen bindmiddel nummer één en de losse verstaging heeft vandaag bijgedragen aan het verstevigen van een goede verstandhouding. Een bevestigingsmoer voor de roltrommel en slappe achterstagen ontsnappen echter aan onze aandacht...

Een potje 'Uno' beluit de avond. Zelf ben ik geen spelletjesmens en met geuite tegenzin begin ik aan het mij onbekende spel. Gelukkig win ik de eerste keer en zien we het spel de rest van de reis niet meer op tafel verschijnen. Is daarmee Steven een slechte verliezer of een juist uitstekende gastheer?

Zaterdag 17 oktober 2015

De eerste nachten aan boord is het altijd slecht slapen en de nachtrust op de *Grote Beer* vormt hierop geen uitzondering. Omdat de havenmeester niet eerder op wilde staan gooien we tegen negen uur los. Het is windstil en de rivier is zojuist weer vrijgegeven voor de pleziervaart omdat de mist zich welwillend een beetje oplost. Net als de achterstagen, zo ontdekken we. Terwijl de brug met de hand wordt opgedraaid herhaald Steven nog eens de (in)spanningsoefening van gisterenavond maar nu op de achterstagen en vaar ik alvast de Oude Maas op richting Dordtsche Kil. De waterwegen hebben zich in dit jaargetijde uitgerekt en vervolgens genoeglijk neergevlid. De drukte in dit gebied blijkt slechts een zomergast en is kennelijk de grutto's achterna gevlogen om deze lege wereld achter te laten. De lichte mist doet er een schepje bovenop door het geluid en zicht te dempen. Het monotone gemurmel van de diesel die ons met 1800 toeren per minuut zuidwaarts helpt voedt de ontspanning die zich heeft meester gemaakt.

Steven is dol op het voeren van gesprekken, wat hem uiteindelijk in Scheveningen de bijnaam '*Radio Steven*' oplevert, terwijl ik mijzelf in een van de eerste mailberichten had voorgesteld als een rustige man van weinig woorden... In de komende dagen spant Steven zich in vaker te zwijgen en ik om vaker te spreken en dat is, achteraf gezien, gelukt. Tijdens de reis hebben we over van alles en nog wat onderhoudend gesproken waarbij vaartechniek, onze kinderen, taal, bijen, werk, religie en eten veelal in de schijnwerpers stonden.

Op het Hollands Diep gaan de zeilen omhoog en de weinige wind legt de motor het zwijgen op. De rust is totaal en ik verlaat mij op mijn favoriete bezigheid: in de kajuit of kooi luisteren naar en het voelen van het schip. Omdat we elkaar pas kennen benadruk ik Steven dat het in geen enkel opzicht een poging is om mij aan hem te onttrekken maar het een hogere vorm van zeilen betreft. Bij het wachten voor de Volkeraksluis krijgt mijn prille vertrouwen een ernstige knauw: de doek waarmee ik vanochtend in Dordrecht de kuip had drooggemaakt ligt nu gebroederlijk rond de

etensborden en het bestek om ze zeevast in een natte gootsteen te bergen. Deze omstandigheden gaat mijn darmflora niet trekken en ik stel voor mijn eigen servies en bestek zorg te dragen.

Het is stil en heilig op het water en van wind is nauwelijks meer sprake. We glijden over het Volkerak en het enige gezelschap vormen de vele dicht onder de oever foeragerende watervogels die ons van daar uit in de gaten houden. Rond 16.00 uur belanden we in Oude Tonge dat nog onderdak biedt aan een bezoekende vloot, waardoor de havenkom bezet is, en wij na wat te hebben geoefend op een spring een box indraaien. Met inkopen van de plaatselijke chinees en AH verzekeren we ons van de nodige bouwstoffen en een overheerlijke maaltijd.

Zondag 18 oktober 2015

De dag is nog niet uitgekriekt als we losgooien. In de schemering en ochtendstilte varen we richting Krammersluis. Later op de Krammer, ter hoogte van Bruinisse, laten we de boot drijven

Steven op de Oosterschelde

omdat Steven het lummelbeslag te lijf wil: de giek moet wat hoger. Terwijl 'le Flamand' de aanval opent maakt een zeevarken,

ook wel eens bruinvis genoemd, met een zucht zijn aanwezigheid kenbaar in deze doodlopende arm van de Oosterschelde. Het lummelbeslag slaat de aanval succesvol af en krijgt als trap na een lading kruipolie over zich heen.

Onze vroege aanwezigheid heeft alles te maken met de ebstroom waarop we richting Roompot willen meeliften. Het andere natuurlijke element, de wind, laat het vandaag volkomen afweten. De juiste timing impliceert dat de scheepsklok succesvol op gang gebracht is. Dat kunnen we van de, bij de inventaris inbegrepen, GPS nog niet zeggen. Als back-up heb ik mijn eigen GPS meegebracht maar de inzet daarvan is wegens connector-problematiek beperkt tot gebruik binnenin de kajuit. De bij de boot behorende richtingaanwijzer kent nog veel geheimen en een deel van de tocht over de Oosterschelde wordt gebruikt om de Magellan beter te leren kennen.

De stilte en rust is wederom overweldigend en in alle eenzaamheid gaan we rond 15.00 uur voor anker in de betonhaven. Het is laagwater en de bodem is 4 meter onder ons zodat we extra ketting steken om niet later bij hoogwater te worden losgetrokken zoals mij, in mijn onwetendheid, eens is overkomen. Ik zit in de late middagzon aan dek en voel me gelukkig terwijl op de oever vogels de enige zijn die zich druk maken. Hoewel, dat laatste is niet helemaal waar. Als ik mijn mobieltje aanzet om het thuisfront de locatie te sms-en komt er ook een bericht van de voormalige eigenaar Hans binnen waarin hij ons aanspoort een moer van de roltrommel te controleren. Een goede tip, want deze blijkt inderdaad volkomen los te zitten.

Steven ontpopt zich benedendeks als een toegewijd kok en bereid heerlijk gevulde paprika's met pasta. Als de avond is gevallen en ik voor het slapen het hoogwater een beetje aanvul licht het water op door luminiserende organismen. Tijdens de nacht zwaait het licht van een vuurtoren ons onophoudelijk toe, groet ons toplicht beleefd terug en blijft mijn GPS wakker om als ankerwacht dienst te doen. Door het anker kan de boot vrijelijk bewegen en wiegt ons in slaap. Ik kan niet genoeg benadrukken

hoeveel ik heb genoten van deze tocht over een volkomen vlakke Oosterschelde en het verblijf op de desolate ankerplaats.

Maandag 19 oktober 2015

De fase van 'inslapen' blijkt achter de rug en ik heb van een heerlijke nachtrust genoten in de vrij bewegende boot. Het ontspannen ontbijt wordt gevolgd door het zetten van thee en het smeren van brood voor onderweg. In het leven van Steven neemt de honing, die hij als imker eigenhandig van bijen steelt, een centrale rol in. Deze lekkernij voorziet in brandstof, een band met zijn vader en naar zijn zeggen een antibioticum. Met gepaste eerbied smeer ik aan boord dagelijks één of twee broodjes met de zoete kleefpasta.

Nadat het anker uit de klei is gesjord varen we richting de Roompotsluis die ons vrijlaat op de Hompels. De omstandigheden zijn opnieuw vriendelijk en de diesel tekent voor de voortstuwing tot we ter hoogte van het Noorderhoofd ons door de wind kunnen laten meevoeren het Oostgat in. Tijdens het hijsen ontdekken we oorspronkelijke bedoeling van lummelbeslag, wat een einde maakt aan de te lage giek en te weinig spanning op het voorlijk.

Als zeiljacht wordt je aangeraden, waar mogelijk, buiten de geul te varen omdat je deze vaarweg, die vlak onder het strand doorloopt, deelt met zeeschepen. Vandaag is sinds ons vertrek de eerste dag dat er een beetje knap gezeild kan worden. Het kost de volle aandacht om de combinatie van stroom- en windrichting tegenwicht te bieden. Er moet scherp gezeild worden om de groene boeien vrij te zeilen en toch niet tussen de brekende golven boven de ondiepe platen te geraken. De kust van Walcheren en de passerende staalkolossen vormen een mooie achtergrond op deze tocht. Als voorbereiding hadden we de waypoints van deze dag ingevoerd en tot een route samengesteld. Helaas heeft de Magellan-GPS, of wij, de handleiding niet goed begrepen en bleek het niet mogelijk de route door het navigatiewonder te laten afwikkelen. We ver-

maakten ons vervolgens maar met het eigenhandig selecteren van elk volgend waypoint tot de aanloop naar Vlissingen (foto).

In Vlissingen slikte de zeesluis de 26-voeter in om daarna te kunnen afmeren in de verenigingshaven vlakbij de ingang van het Kanaal door Walcheren. Er zat nog voldoende energie in ons beiden voor een stadswandeling en deze leidde naar de 'Bieber'. Deze, bij de dijk tentoongestelde, éénpersoonsonderzeeër was voorzien van twee torpedo's en had ten tijde van de Tweede Wereldoorlog als taak rond Walcheren de geallieerde schepen richting Antwerpen te doen kelderden. Als we de toelichting juist interpreteerden gold dat ook voor de éénpersoonskapitein want de Bieber had met zijn benzinemotortje maar een beperkte actieradius waarin de terugweg niet vanzelfsprekend was inbegrepen....

Terwijl we kletsend van de ene naar de andere bezienswaardigheid slenteren, wordt Steven in een straatje gewaar van een voor hem onbekende geur: die van snert. Het avondeten stond daarmee vast. Voordat we de ingeblikte Hollandse winterkost in de lokale supermark uit het schap trekken genieten we in een viswinkel van onvolprezen kibbeling.

Dinsdag 19 oktober 2015

Inmiddels dobberen we in de vaargeul van de Wielingen. Een misverstandje heeft ons in deze precaire situatie doen belanden en ik uit mijn zorgen, gezien een naderend zeeschip. We voeren een westelijke klapperkoers waarbij het grootzeil het voorzeil in de windschaduw plaatste. Daarnaast was de stroming mee en de wind niet constant sterk genoeg om voldoende winddruk te leveren. Steven stelde voor om te gaan afkruisen. Het misverstand stak hierin dat het voor mij vanzelfsprekend was om daarbij buiten de vaargeul te blijven en voor Steven niet. Steven is nog meer wedstrijdzeiler en ik een beetje meer Midgetzeiler, vandaar. De diesel neemt ons op sleeptouw en brengt ons weer buiten bereik van de bijlboeg van de zeereus. De recent gezonken vrachtvaarder *Flinterstar* geeft de omgangsvormen in dit gebied nog eens scherp weer en het is geen plaats om daar mee te experimenteren. Het grootzeil gaat neer en het voorzeil vervult, volledig in overeenstemming met het Midgetmotto 'we komen voor hier voor onze rust' vol trots zijn taak en brengt de *Grote Beer* in de Schraphoutjachthaven, de nieuwe thuishaven in Blankenberge. We worden begroet door de eerste regenbui en varen naar de toegewezen overwintersteiger. Nadat de Midget definitief is afgemeerd en de havenmeester ons van elektriciteit heeft voorzien wandelen we langs de boulevard. Op weg daar naar toe steelt 'Maribelle' onze harten. Een prachtig en nieuw gebouwd houten zeilschip dat als werkgelegenheidsproject de haven en de deelnemers heeft verrijkt.

Woensdag 20 oktober 2015

Formeel zit de reis er op maar er is nog ruimte voor een dagje op zee. Steven is lokaal goed bekend en we denken aan Oostende. Hoewel de planning aanzet tot spoed kletsen we bij een uitgebreid ontbijt maar door.

Nadat het volgende deel van de, door Steven gisterenavond met liefde gebakken, peloton pannenkoeken is gegeten gaat de boot eindelijk los. We verlaten met alles tegen het staketsel en

ondergaan het gebeuk tegen de golven in. Het is WSW 4-5 en de regen heeft haast. De Midget steigert op een aandewindse koers op de golftoppen om zich aansluitend weer naar beneden te werpen. Al die tijd zit afwisselend één van ons in de wind en de stromende regen terwijl de ander beschut onder de buiskap van het uitzicht geniet. Met een lijntje knutselen we een 'stuurautomaat': het roer wordt simpelweg in de gemiddeld juiste stand gefixeerd, en vervolgen we onze reis genoeglijk gezamenlijk onder de bescherming van de kap. Telkens kijk ik aan lij hoe de boot in de golven slaat totdat Steven aangeeft "genoeg te zijn uitgewaaid" en terug wil keren. Ik vraag nog 1 slag van 15 minuten te maken omdat ik geen genoeg krijg van dit natte evenwichtsspel. Aan het einde van de westelijke slag zijn de rollen omgedraaid. Nu dringt Steven aan om toch door te zeilen naar Oostende.

Bij de beschutte wachtplaats voor de Mercatorsluis in Oostende blazen we na 5 uur beuken even uit met thee, Amsterdamse korstjes en mosterdsoep. Steven wilde de stad in om wat te nuttigen maar ik ben dolblij dat ik even kan stilzitten, ik ben tenslotte ook 15 jaar ouder. In die uren laveren tegen stroom en wind in hebben we de gewraakte 8 mijl in zuidelijke richting afgelegd en dat illustreert weer eens dat je terdege met de omstandigheden moet rekening houden. Deze aandewindse koers was voor liefhebbers.

De terugtocht naar Blankenberge was, zo mogelijk, een nog groter feestje. De wind was onveranderd en met alleen het voorzeil op waren we binnen 2 uur weer op onze benedenwindse bestemming. Deze zeilgelegenheid liet ik niet onbenut om opnieuw te 'baarmoederen': heerlijk in je bed liggen en verder niets doen behalve de bewegingen van het schip voelen en naar het verhaal van het water luisteren, geweldig! Omdat ik daar zo van geniet stelde ik Steven voor ook een tijdje naar binnen te gaan en zich op die manier te ontspannen waar de Vlaamse 'datasofzuiger' uiteindelijk gehoor aan gaf.

De dikke bewolking heeft Blankenberge al in de schemering gehuld als we aanmeren en we voeden ons met de kiekjes van de in de vorige dagen voorbijgekomen overvloedige maaltijden. Nog een nachtje op de boot en dan morgen samen met de, met liefde

bereidde, pannenkoekrestanten in de rugzak huiswaarts treinen. Al met al een prachtige tocht onder voor mij nieuwe omstandigheden: samen met een onbekende Vlaming en de eenzaamheid van de herfst. 'Radio Steven' als Bourgondische man met een bijzonder oog voor detail en een wat gereserveerde Hollander die vooral kwam voor 'zijn rust'. We hebben elkaar mooi aangevuld in vaarwijsheden, humor, vocabulaire en levensbeschouwing.

Hier wil ik Steven ernstig bedanken voor het mooie vaaravontuur. Hij moet deze 'credits' echter delen met het 600W heteluchtkacheltje van de Aldi en de 2 lange onderbroeken waarvan ik er constant één aanhad. Zij hielden mijn benen op de juiste temperatuur en leverde daarmee eveneens een warme bijdrage aan mijn algehele gemoedstoestand. Steven heeft zijn herfstneus verder zuidwaards gericht en wil, als hij daar klaar voor is, uiteindelijk een tocht naar de Azoren maken.

Let's Azores!

Jos Ouwehand

Aangeboden / gevraagd

Te koop aangeboden: Midget 26 'Troll' (herhaling)

Frühjahrsangebot: € 22.500,=

Midget 26 8,05 x 2,95 x 1,25m, Zu Wasser 1987

Maschine Mitsubishi - Vetus 3.10, 3 Zyl. sehr leise, 20 PS, Kopf überholt

Spritzkappe in Segelfarbe neu 2009, neue Genua 11-2009 (Rollgenua reffbar). Persenning in Segelfarbe. Normalfock 2-3 mal benutzt = neuwertig (auch reffbar). Das Großsegel sollte in zwei bis drei Jahren ersetzt werden! Spinnackerbaum, Mastlegevorrichtung, Seereling Bug und Heckkorb in VA, Fender, Festmacher, Feste VA Badeleiter, Lifesling im Heckkorb, DHI Beleuchtung, Deckslampe am Mast, 2 Batterien 57/80 Ah (eine

neu), Bruce Anker im Vorschiff, Klappanker im Heck, 5fach Epoxi auf Unterwasserschiff, Teakdeck und Teakrost in der Plicht. Stereo Autoradio, WC-Raum mit Pump, WC-/ Fäkalientank (klein), Edelstahl-Waschbecken mit Fußpumpe, Elektrischer Kühlbox (eingebaut), 2 Wandleuchten mit LED Einsätzen, Edelstahl Spülbecken mit elektrischer Wasserpumpe, Dieselheizung Webasto 1,5 KW, 2flammiger Gas-kocher (Flaschen im Heck) mit Gassicherheitsventil, 2 Doppelkojen im Heck, Rundsitzgruppe 4-5 Personen, Stehhöhe in der Mitte ca. 1,85m, absenkbarer Salontisch, VHF-UKW Funk mit DSC und ATIS, Weltempfänger (geeignet für Naftex mit einem Computer) Echolot, Log, steuerautomat, von Autohelm.

*Kontakt:
Hans-Peter Mühlhoff
Hintersudberg 97
Wuppertal
T.:
+49 202 474228
+49 178 650156*

E.: hanspeter@muehlhoff.org

Te koop aangeboden: een Rolgenua voor een Midget 31

Prijs: tegen een redelijk bod.

In zeer goede staat.

Doek: bruin dacron, met zeilzak; oppervlakte: 23,1 m².

Snit: Crosscut baanbreedte 90 cm; voorzien van Shapetape wit.

Gemaakt door: De Vries Sails; leverdatum: december 2005.

Arie en Sjaan Admiraal ('Meridiaan')

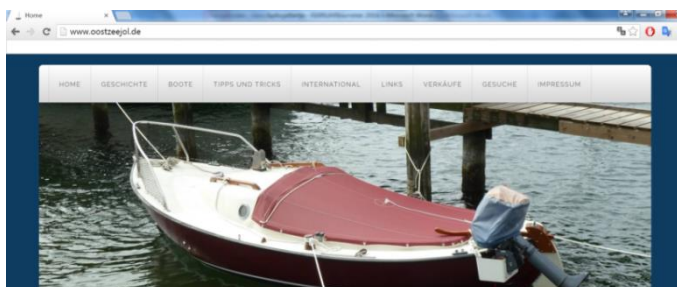
E.: aadmiraal@kabelfoon.nl

Gevraagd:

Uit het *Spitsgattertje* van oktober 2015:

'Gevraagd:

Ons clublid Axel Will heeft een website gemaakt voor Lynaes 14, Midget 15, Nordica 16: www.oostzeejol.de. Hij zoekt echter nog foto's, informatie, tekeningen enz. over de boten en scheepswerven waar ze te vinden zijn. Ook zou hij het leuk vinden om boten te portretteren. Wie kan hem helpen?'

www.oostzeejol.de

Naar aanleiding van deze oproep heeft Axel Will al informatie ontvangen en op zijn website www.oostzeejol.de gezet. Hij laat weten: „Vielen Dank dafür. Aber leider fehlt mir noch so viele Information und ich habe noch so viele Fragen...“

Axel wil daarom graag in contact komen met andere Midgetclubleden. Zijn mailadres is: will-axel@t-online.de